

Mitt frie øye

Det funkler i en stjerne
er det en satellitt som flyr forbi
Kanskje er et øye som ser
på meg fra en fjern galakse
eller fra den andre siden av kloden
Det glimter til
noe forsvinner
i en rykende fart
Har noen klart å høste
av en ukjent kraft

Det er pandemi
jeg kan ikke gå noe sted
Har blitt som en huleboer
innesperret isolert eremitt
Det innskrenker mulighetene
og knebler min virketrang

Tenk om jeg hadde et svevende øye
som kunne føres hvor som helst
Da skulle jeg leve det ut
i 360 graders vinkel
Styre dit min tanke var først

En slik drone eller fritt øye
lar seg ikke holde tilbake
slik alle reglene drar meg ned
og holder meg fast

Jeg vil mye heller leve ut
min fjern-førte drøm
Løfte blikket langt frem
Komme meg opp og ut
Til alle døgnet tider
og når været er som verst

Slik skulle jeg suse over fjell og trær
som en falk svever i store sirkler
over savannene med sitt presise blikk

Eller i fritt stup ned Vøringsfossen
før jeg trekker i spaken og vender
blikket opp når buken kruser
vannskorpa og deler den to

Så skulle jeg pipe gjennom
kanalene i Venezia
og lande mykt blant
duene på Markusplassen

Etterpå leke som en delfin
i de mastodontiske
underdønningene
etter orkanen Katrina

Se grønsken vaie i de
svale bølgene som
stryker over korallrevne
på The Great Barrier Reef

Høyt der oppe
og i dypet der nede

Utforske kloden
med min lampe og farkost

I alle fall
har jeg det

Luftige tanker
Ett fritt øye
Og en hel
masse tid

Frode Sten Jacobsen 2021